

Rade Serbedzija

Pismo Iz Londona

Dodju tako, ponekad
neke tamne ure
sjetim se drugara starih
ili neke davne cure
Zatvorim oci polako
boli me sjecanje svako
dodju tako, ponekad
neke tamne ure
Vratim se mladosti svojoj
i prvoj cigareti
sjetim se ljubavi prve
i prepustim se sjeti
Zamisljam gradove stare
ulice, trgove, ljude
dodju tako, ponekad
neke tamne ure
Ja mogu sve razumijeti
i mogu sve oprostiti
a tesko mi nekako zivjeti
bez tebe, stari moj
Ref.

Od Mure sve do Morave
ako se svi zaborave
ostat ce uvijek poneki
mornar panonski
Ponekad napisem pismo
adresu imam u glavi
kazu, zajedno vise nismo
drug mi u drugoj dr³/₄avi
A nekad znali smo skupa
brzim preko Bosne

na sto je ovo izaslo
tri im matere rosne
I tako, svake noci
sjetim se pjesme tvoje
sto mi vrijedi sto znam
da samo tuge postoje
Popijem malo vina
pa mi je nekako lakse
princip je uvijek isti
sve su ostalo, zna se
Ref.